

— Ca să știi la ce anume veselie ești chieată,
 Află că serbători-vei ziua, care despicată
 Ține luna lui Apriliu — scump al Venerei prinos —
 Ziua idelor, mai mare și cu dor mai prețios
 De cât ziua mea natală, căci Mecena scumpul meu,
 De atunci numără anii grămădiți pe capul seu!
 — In zadar iubești tu astfel căci Telef nu-i pentru
 tine,
 Nu te mai gândi la dănsul, Phillis dragă, vin' la
 mine

El e fărmeceat de alta, mai șireată la iubit,
 Mai isteță, mai bogată, care-l ține 'n lăuțuit. —
 Phaeton trăsnet din ceruri vecinic spăimănuț să ț'e,
 Pe așii ce de hotare, năzuința-le nu știe,
 Și Bellerophon, pe care mândrul Pegas aripat
 L'a trântit mort în țărină pildă mare-i de urmat,
 Ca să nu alungi în viață decât lucruri potrivite,
 Și 'ndreptând a ta privire cătră cele mult dorite
 Să nu cauți nici o dată a o ridica mai sus
 De cât până la potriva unde omul este pus!
 — Vino dar, tu cea din urmă dintre dragostele mele
 Căci deacum nu voiu mai arde pentru nici una
 din ele,

Vino, cântă-mi, "căci imi plăce s'aud dulce vocea ta,
 Cu cântări, grijile-mi negre, mai curând s'or alina.

Orașiu, Cart. IV. Oda XI.

AD VENEREM.

Ear te-ai invrăjbit asupra-mi
 Venere, ear mă muncești?
 Dup' o lungă păsuire
 Ear răsboiul întețești?
 Eartă-mă, te rog ferbinte,
 Eartă-mă, căci nu-s în stare
 Să mai fiu, ce-am fost pe timpul
 Mult amabilei Cinare!
 Maică cruntă a plăcerii
 Nu mai căuta 'n zădar,
 Să mă 'njugi din nou acuma

La molatecul tău car.
 M'am făcut nățang cu vărsta,
 Zece luștri-s grei în spate,
 Du-te încotro te chiamă
 Tineretele 'nfocate!

Pe a lebedelor albe
 Aripe strălucitoare
 Du la Maximus a casă
 Tainele-ți incântătoare;
 A lui inimă plăpândă
 Va lua mai lesne foc,
 La a dragostei văpae
 La al vrajei tale joc!
 Nobil, nalt, frumos și tănăr,
 Gata pentru apărare
 Cu cuvântul seu puternic
 Pe acel ce sprijin n'are;
 El e meșter la ispite
 Și va duce 'nvingător,
 Cu noroc, tot mai departe
 Steagul mândrului Amor!
 Ear când față cu rivalii,
 Sprijinit pe-a lui putere
 Iși va rida de-a lor daruri
 Va 'nfrunta a lor avere,
 Sub o boltă prețioasă
 De lămâi va așeza
 Lângă locul de Albano,
 Fericit marmura ta!

Acolo valuri de smirna
 Respira-vei zi și noapte,
 Lira, flauta, cavatul
 Unind dulcele lor șoapte,
 Iți vor desmierda auzul;
 Ziua ear, de doue ori
 Copilandri și fecioare,
 Dragălași adoratori,
 Vor cânta a ta mărire
 Și 'n măsură cumpenită
 Ale lor picioare albe
 Cu-o mișcare întreită,
 Vor lovi pământul neted,
 Precum Salienii fac!

Nici femeea, nici băeții
 De-acu'n colo nu-mi mai plac,
 Nici a inimilor calde
 Fluturatică iubire!
 V'am pierdut plăceri nebune,
 Căntece de fericire!
 Nu mai pot să sufăr vinul,
 Flori, deacum v'am urgisit!...
 Ligurine, Ligurine,
 Pe obrazu-mi vestejit
 Vail de ce mai curge încă
 Astă lacrimă 'ntristată?
 Pentru ce puterea vorbei
 Mi se curmă, vinovată?
 Ah! in visurile nopții
 Crudule te urmăresc,
 Ori te string uimit la pieptu-mi
 Și te chiem și te doresc!
 Alergând nebun spre tine
 Prin câmpiile lui Marte,
 Ori trec valurile răpezi,
 Umbră ce tot fugi departe!...

Orașiu, Cart IV Oda I.

Ascanio.

BIBLIOGRAFIE.

Tăerea Boerilor la Târgoviște, sub Mircea II. Dramă în 5 acte și 3 tablouri, de *Ioan P. Bancov*. Craiova 1882. Conține 107 pag.

Rumänische Märchen, übersetzt von *Mite Kremnitz*. Leipzig, 1882. Un volum de 296 pagini. Această colecție cuprinde 20 de povești populare. Afară de două, celelalte sunt de I. Creangă, I. Slavici și P. Ispirescu.

Școala Română, organ al Societății corpului didactic din Prahova. Apare de două ori pe lună. Nr. 1 a apărut la sfârșitul lunii Ianuarie.

Carte de citire, cu o introducere asupra limbii românești de *A. Lambrior*. Iași, 1882. Un volum mare de LXXI și 302 pagini. Pe lângă interesantele observări de etimologie, sintaxă și fonetică cuprinse în introducere, cartea d-lui Lambrior ne înfățișează colecția cea mai complectă de limbă și literatură scrisă cu chirile, din câte s'au tipărit până acum. Textul cel mai vechiu este de la 1560 și cel mai nou din 1857 și 1863. Este o publicațiune de cea mai mare trebuință pentru ori-ce profesor de limba română, și de-un folos netăgăduit pentru tinerimea școlară, care se îndelețnicește cu exerciții din autori mai vechi și mai noi.

Metodica specială a studiului religiei în școalele populare de *Simon Popescu*. Sibiu, 1882; 74 pagini. Această carte cuprinde într'un șir sistematic povățuirile cele mai nimerite pentru a face pe copii să înțeleagă ce învață și pentru a forma și a desvolta într'ensii sentimentul religios. Făcând abstracție de câteva cuvinte și ziceri obișnuite în limba didactică a Românilor transilvăneni, cartea este scrisă într'un stil limpede și curgător.

Columna lui Traian, revistă mensuală pentru istorie, lingvistică și psihologia poporană sub direcțiunea d-nului *B. P. Hăjdău* anul III Nr. 1. Ianuarie 1882. Dintre articolele apărute în acest număr cele mai interesante sunt: *Monumente pentru Istoria țării Făgărașului* de *N. Densușanu* și *Manuscriptul românesc d n 1574* (Un evangheliar) aflător la London în British Museum, de *B. P. Hăjdău*.

Curs metodic de citirea limbii franceze, cu o alegere de lecturi franceze, de *Victor Castano* în cuprindere de 200 pagini. Iași 1882.

CORESPONDENȚĂ.

D-lui *Charl. M. in Buc.* Incercare foarte slabă!
 D-lui *Gr. S. in B.-P.* Vă mulțămim pentru cele ce ne trimiteți, dar nu putem implini dorința d-v.
 D-lui *Miol. in Br.* Inceputul ar merge, dar *escursiunea* Iași, fără interes. Pacat!

Red